

Totta kai hoidetaan

Onneksemme yhdenvertaisuusperiaate tarkoittaa sitä, että ketään hoidontarpeessa olevaa ei jätetä hoitamatta. Näin sen ainakin pitäisi olla. Toivon voivani uskoa tähän. Samalla tuo tarkoittaa tietenkin sitä, että kun hoidetaan, niin maksetaan – maksoi mitä maksoi. Tästä löytyy sote-uudistuksen syvin tavoite.

Uudistuksessa on vielä paljon asioita ratkaisematta, ennen kuin pääsemme maaliin. Monet suunnitelmat ovat varsin epävarmalla pohjalla. Rohkenen kuitenkin uskoa, että uudistuksesta seuraa varmasti jotain hyvääkin. Sote-uudistus näyttäisi poistavan kunnilta sen alituisen pelon, että yllättäen ilmoitetaan sairaanhoitopiiristä tai perusturvasta puolen miljoonan suuruinen menojen kasvu - sorry, näin on nyt käynyt. Uudistusten jälkeen tällaiset ilmoitukset eivät enää hetkauta yksittäistä kuntaa lainkaan. Kaikki maksetaan valtion, ja edelleen maakunnan kautta suuremmasta kassasta. Tokihan se on samaa rahaa, mutta lisälaskut eivät kohdennu suoraan yksittäisen kunnan kassaan. En syytä ketään, mutta hankalaa tämä kuntatalouden ennustettavuus nykysysteemissä on ollut.

Sen kuitenkin sanon, että mitään uudistusta ei tarvita, eikä sitä todellakaan tule tehdä, ellei siitä synny jotakin lisäarvoa, ja mieluummin runsaasti lisäarvoa. Sitä odotellessa!

Voitteko kuvitella? Työttömyysturvamenot ovat yhteiskunnalle noin 6 miljardia euroa vuodessa. Miljardi tarkoittaa tuhatta miljoonaa, eli numeroina lukua 1 000 000 000. Työttömyysturvamenot ovat siis 6 000 000 000 euroa vuodessa. Tuo on julmettu määrä rahaa. Kauppalehden artikkelissa oli laskettu, että yhden korvattavan työttömyyspäivän lyhennys jokaiseen työttömyysjaksoon toisi yhteiskunnalle säästöä 23 M€ vuodessa. Työllistämistoimiin panostaminen on yhteiskunnalle taloudellisesti kannattavaa. Puhumattakaan siitä, mitä yksilötasolla työ, ja siitä itse ansaittu palkka, merkitsevät meille jokaiselle. Kunpa onnistuisimme tässä.

Ajat ovat muuttuneet. Eräs evp. kuntajohtaja kertoi seuraavan tarinan, liekö sitten tosi? Aikanaan kun hän lähti viideksi viikoksi kesälomalleen, hän antoi kunnantalolle jäävälle tuuraajalleen seuraavan ohjeen. Avaa saapuvat kirjeet ja jaa ne kahteen työpöydällä olevaan lokerikkoon. Toiseen hän oli kirjoittanut ”Ei mahda mitään” ja toiseen ”Aika hoitaa”. Nykyisin noilla ohjeilla ei tässä hommassa enää pärjää. Kaikille on voitava jotakin, eikä aika hoida oikeastaan mitään. Se siitä viiden viikon lomasta.

Sähköinen tiedonvälitys helppoine jakelukanavineen toimittaa meille suuren määrän erilaisia virallisia tai puolivirallisia tutkimuksia ja kyselyjä. Vastauksia niihin odotetaan ”just now” eli just nyt. Niihin lähes vaaditaan vastaamaan joskus jopa puoliksi ahdistelemalla ja uhkailemalla. Uhkaillaan vähintään sillä, että vastaamatta jättäneet kunnat leimataan kaikista asioista välinpitämättömiksi laiskureiksi ja niiden nimet julkaistaan ties missä mediassa. Hermon täytyy kuitenkin pitää. On osattava erottaa tärkeät turhista.

Muistetaan, kun asioidaan: ”Niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan”.

Kaupunginjohtaja Jukka Moilanen